

af de anmeldte Kutterkjedler og Inddampningsapparater. En lignende Straf indtræder, hvis Driften begyndes, forinden den ovennævnte Undersøgelse fra Embedsmændenes Side har fundet Sted, eller hvis der ved denne eller senere opdages en væsentlig Urigtighed i Ansigelserne, navnlig i saadanne, der ere af Betydning med Hensyn til Beregningen af Fabrikens Arbejdsberne. Senest paa den i den indgivne Anmeldelse fastsatte Dag for Driftens Ophør skal Bedriften uden Videre sluttet, og vedkommende Embedsmænd sætte ved Toldslukke eller paa anden Maade de tilstedeværende Presser, Centrifuger og Macerationsapparater tilligemed de for Roernes Sønderdeling tjenlige Maskiner ud af Brug.

Ved de ovenfor nævnte Bestemmelser af November 1849 blev Afgiften fastsat til 5 Kreuzer pr. Centner Roer, (= 112 Pund dansk), hvilket beregnedes at svare til en Afgift pr. Centner raat Sukker af 1 fl. 40 Kr. (der regnedes dengang altsaa 20 Centner Roer til 1 Centner raat Sukker); Tolden paa Kolonialsukker blev samtidig 8 fl., senere 7 fl. pr. Centner (Gylden og Kreuzer her som i d. t. følgende efter den til hver Tid gjældende Møntfod og Inddeling). I de følgende Aar er Afgiften efterhaanden forhøjet, saaledes ved kejs. Resol. af 18de Juli 1853 til 8 Kreuzer pr. Centner, ved Resol. af 20de April 1855 til 12 Kreuzer, ved Resol. af 13de Septbr. 1857 til 18 Kreuzer, og andrager nu, som nævnt, med et ved Lov af 29de October 1862 til 30 pCt. forhøjet overordentligt Tillæg, 40,05 Kreuzer pr. Centner, medens Toldafgiften for Kolonialsukker i den Tid har været 6 à 7 fl. pr. Centner.

Dyrkning af Roer og alle andre sukkerholdende Værter er i Rusland ikke underkastet nogen Indskrænkning, hvorimod Fabrikationen af Sukker af saadanne Værter ifølge Forordning af 26de November 1863, der senest har ordnet dette Forhold, er undergivet en dobbelt Afgift, dels en Rekognition for Retten til at drive Fabrikationen, dels en Afkøbs for den tilvirkede Mængde Sukker. For begge Afgifter fritages imidlertid Raffi-

naderier, der kun tilberede raffineret Sukker, hvad enten det er af fremmed Sukker, hvorfor der er erlagt Told, eller af indenlandsk Sukker, som eengang har svaret Afkøbs, fremdeles indtil videre Fabriker, der producere Stivelsesirup o. besl., og Fabriker, der ere anlagte i Siberien før 1865, i Løbet af 10 Aar efter deres Anlæg.

Rekognitionens Størrelse beregnes efter det Sukkerudbytte, den vedkommende Fabrik i Overensstemmelse med de nedenstaaende Bestemmelser antages at give i et Tidrum af 100 Arbejdsdage, og saaledes, at den ansættes til 10 Rubler (1 Rubel = ca. 1Md. 40¹/₂ St. dansk) for hver 1000 Pud (1 Pud lig 32,76 danske Pund), Produktionen ansættes til. Denne Afgift svares aarligt ved hver Drifts Begyndelse og er formentlig ikke af væsentlig anden Betskaffenhed end de flere lignende aarlige Udgifter, som der for forskjellige Næringsveje maa erlægges i Rusland.

Afkøbs bestemmes efter:

- 1) det Antal Døgn, hvori Fabrikken producerer Saft;
- 2) det Middeludbytte af raat Sukker, der kan vindes af en Verlowits (lig 327,6 Pund dansk) af den sukkerholdende Vægt, naar denne er renset for den vedhængende Jord;
- 3) og Antallet og Størrelsen af de forskjellige Maskiner, paa hvilke Saften tilvirkes.

Det Middeludbytte i Sukker, der kan have af Roerne, ansættes: for Fabriker, som ved Kogningen benytte Damp og derhos Apparater med lufttomme Rum, til 6 pCt. af Roernes Vægt; for Fabriker, der ikke have saadanne Apparater, men ved Kogningen bruge simpel Ild og Damp i Forening eller blot Damp, til 5 pCt. af Roernes Vægt, og for Fabriker, der kun bruge Ild, til 4¹/₂ pCt. af Roernes Vægt. — Den Mængde Roer, der hvert Døgn kan bearbejdes i Fabrikken, beregnes i Henhold til foranstaaende Nr. 3 efter den Maade, hvorpaa Saften udvindes af Roemassen, eftersom det sker ved Presning, Centrifugering eller Udludning, idet der atter for hver af disse Fremgangsmaaders Vedkommende opstilles meget detaljerede Bestemmelser for, hvor stor en Mængde Roer der kan behandles efter de forskjellige benyttede